

REDACTIONEEL GEDEELTE

HET NIEUWE INSTITUUT

616.314 (061)

Nauwelijks is de herdenking van het vijftigjarig bestaan van het Tandheelkundig Onderwijs voorbij; nauwelijks zijn de klanken van waardeering en van teleurstelling verstomd, of de Regeering — die bij de plechtigheid zelve in alle talen had gezwegen — komt in beweging en geeft order dat met groote snelheid met den bouw van een nieuw Instituut moet worden begonnen, om in den kortst mogelijken tijd in de ruimtemisère van het Tandheelkundig Onderwijs te kunnen voorzien.

Wij kunnen in het midden laten of deze moeizaam losgekomen beslissing uit Den Haag, haar oorsprong vindt in eindelijk ontwaakte belangstelling, dan wel dat de 10e November vergeleken mag worden met de laatste druppel van den bekenden beker; het is voldoende ons te kunnen verheugen in het feit dat een „Fata Morgana” begint werkelijkheid te worden.

Door de welwillendheid van den Directeur zijn wij in staat onzen lezers reeds thans eenige mededeelingen te kunnen doen over den nieuwbouw waardoor men zich alvast een denkbeeld kan vormen hoe een en ander er in de toekomst zal uitzien.

Het Rijk heeft indertijd de hand gelegd op terreinen aan de Croeselaan, met de bedoeling daar nieuwe Universiteitsgebouwen te stichten voor de medische faculteit.

Hier zal thans het nieuwe Instituut verrijzen, naast het laboratorium van wijlen Professor *Magnus*, terwijl in de toekomst in dezelfde omgeving eveneens gebouwen voor Anatomie en Physiologie zullen worden opgericht, hetgeen — mede

met het oog op de nabijheid der Rijksklinieken — voor het Onderwijs van niet gering voordeel is.

Men kan tegen deze plaats aanvoeren dat zij voor patiënten moeilijk bereikbaar is, daar staat tegenover dat de bewoners van de in de nabijheid liggende stadswijk vermoedelijk voor een groot deel tot de patiënten zullen gaan behooren en dat mettertijd de verbinding met de stad ongetwijfeld zal worden verbeterd.

Een geweldig voordeel is echter de groote hoeveelheid beschikbare grond, waardoor het mogelijk is geworden een plan te maken, zonder verdiepingen, zoodat aan de eerste vereischte — *goed licht* — kan worden voldaan en tevens overzichtelijkheid en goedkoopte, gunstige factoren zijn; dit laatste te meer omdat de geheele nieuwbouw verborgen zal liggen achter de oude „Amaliastichting” en de omliggende groote gebouwen, zoodat architectuur en aesthetiek geen rol behoeven te spelen.

Men heeft zodoende een bouwplan kunnen ontwerpen dat — met behoud van de „Amaliastichting” — gelijk op een groote fabriekshal die dan ook in ijzer en beton zal worden opgetrokken, de respectabele afmeting heeft van 50 Meter breed en 100 Meter lang en eventueel gemakkelijk voor uitbreiding vatbaar is.

Op den plattegrond die wij hierbij publiceeren kan men zich van een en ander een duidelijk beeld vormen.

De „Amaliastichting” aan den Jutfaaschen weg blijft in gebruik voor conciërgewoning, recreatiezaal, museum etc.

Terzijde komen de loodsen voor centrale verwarming en rijwielberging.

Door een 7 Meter lange en 2½ Meter breede gang wordt dit hoofgebouw verbonden met de kliniek, waarin alle studiejaren worden ondergebracht.

De kliniek is verdiepingloos met z.g. Shetdaken, dus bovenverlichting.

Er bevinden zich:

Zitkamers en laboratoria voor alle Lectoren.

Polikliniek-, extracte-, demonstratie-, operatiekamer voor den lector in de kaakchirurgie en mondheekundige diagnostiek.

Photografische afdeling.

Twee groote zalen voor de patiëntenbehandeling, ieder 30 Meter lang en 19 Meter breed, één zaal voor het vierde en één voor het derde studiejaar.

Bij de zalen demonstratiekamers, sterilisatiekamers enz.

Deze zalen, die ieder 82 stoelplaatsen bevatten zijn door een 5 Meter breede gang gescheiden, welke gang het geheele gebouw in tweeën verdeelt.

Achter de patiëntenzalen liggen de techniekzalen (66 plaatsen ieder).

Vervolgens komen de techniek- en werkzaal met demonstratiekamer voor het tweede jaar (99 plaatsen) en zaal met demonstratiekamer voor het eerste jaar (120 plaatsen).

Aan de andere zijde van de gang de collegezaal (152 plaatsen) en de laboratoria der lectoren etc.

Deze afdeling is door een deur van de middengang gescheiden en heeft een ingang aan den zijkant voor de studenten.

Deze hoofdzaken zijn voldoende om een idee te krijgen van den opzet van het nieuwe gebouw.

Ofschoon niet bekend is, wie de auctor intellectualis is van dezen bouwtrant en het merkwaardig mag worden geacht, dat de beslissing is gevallen op een moment dat zoowel de directeur als de leider der conserveerende afdeling demissionair zijn, moet eenerzijds worden opgemerkt dat de tegenwoordige docenten allen over langjarige onderrichtservaring beschikken en dus wel zullen weten wat zij willen en anderzijds dat het geheel er verbluffend eenvoudig en overzichtelijk uitziet.

Voorzoover ons bekend, is deze bouw voor een Tandheekundig Instituut absoluut oorspronkelijk en bij vluchtige kennisgeving imponeert hij ongetwijfeld door zijn logischen opzet die directie en organisatie zeer gemakkelijk moet maken.

Wie zich herinnert dat — nog geen 20 jaar geleden — een

nieuw gebouw werd gesticht voor honderd studenten, thans voor vier honderd, vraagt zich wellicht met een rilling af, of in 1950 een skyscraper voor 1600 studenten zal verrijzen, maar erkent toch gaarne dat deze nieuwe plannen niet alleen in een behoefte voorzien, maar reeds lang dwingend noodzakelijk waren geworden.

Wanneer nu ook nog gezorgd is, dat bij het ontstaan van een vijfde studiejaar niet opnieuw moeilijkheden rijzen, maar deze onafwendbare toevoeging — wat gebouw betreft — onmiddellijk zijn beslag zou kunnen krijgen, dan meenen wij docenten, studenten en patiënten geluk te mogen wenschen met dit Haagsche Nieuwjaarsgeschenk!

N.